

El referèndum ja és un afer europeu

written by Redacció Unilateral | 25 de gener de 2017

El polític valencià, però espanyolista, **Esteban González Pons** va en camí de convertir-se en un referent de l'independentisme català. La seva intervenció, pressionant per evitar que molts eurodiputats assistissin a l'acte *The Catalan Referendum*, que es va celebrar ahir a una de les sales més grans del Parlament Europeu, va ser decisiva per tenir ... l'efecte contrari. En una sala amb un aforament de 350 seients, hi assistiren al voltant de 500 persones, lògicament moltes d'elles a peu dret. Les cafeteries, a partir d'ara, ja no seran més el que eren. I no només això, molts dels assistents eren eurodiputats, diplomàtics, corresponsals o enviats especials, analistes de think tanks, de manera que l'impacte de l'esdeveniment superà els seus pitjors temors.

Puigdemont, Junqueras i Romeva

L'acte havia estat organitzat pels eurodiputats **Ramon Tremosa, Josep Maria Terricabras i Jordi Solé**, que van ser els encarregats de reservar-la. El seu objectiu era portar el debat sobre el referèndum d'independència de Catalunya que s'ha de celebrar com a molt tard a finals de setembre d'enguany, al cor d'Europa. I ningú no pot negar, sobretot per l'interès políticomediatíctic que va generar, que es va assolir amb escreix. Un èxit en tota regla, de l'impacte del qual, de ben segur, es continuarà parlant en els propers dies, no descartant-se fins i tot, que a algun fiscal espavilat se li ocorri, be iniciativa pròpia o per suggerència del govern, iniciar una querrela, de tan avesats com estan darrerament.

Els oradors convidats eren els tres polítics amb la màxima responsabilitat en la preparació del referèndum. El President **Carles Puigdemont**, el vicepresident **Oriol Junqueras** i el conseller d'Afers Exteriors, **Oriol Romeva**, que entraren a la sala acompanyats pel delegat permanent de la Generalitat a Brussel·les **Amadeu Altafaj**, enmig d'una gran ovació.

Parlaments

Després de dues breus introduccions per part dels eurodiputats Terricabras i Tremosa, el primer en intervenir va ser el Conseller Romeva.

El seu parlament va ser trilingüe, català, francès i anglès. El contingut se centrà en afirmar que els catalans ja fa molts anys que gaudim de la ciutadania europea, i que en aquest sentit no som uns nous, per la qual cosa la Unió Europea no pot obviar una reivindicació que és democràtica i pacífica. La UE, segons Romeva, ha de formar part de la solució i no del problema, i aquesta ha de ser avantposant sempre la democràcia, així com altres valors fundacionals com la solidaritat, la justícia, la diversitat i la unió. Si no ho fes aniria contra els seus propis principis.

A continuació va intervenir el vicepresident Junqueras, que va

parlar més en la seva condició de conseller d'economia. En el seu cas va emprar les llengües anglesa i espanyola. Va centrar la seva participació en destacar la ineficiència econòmica espanyola, de la injustícia social que això genera i de la insuficiència democràtica de l'actual règim polític espanyol. Va esmentar diverses macromagnituds de les economies espanyola i catalana, destacant, per exemple, com el deute públic creix més que la producció a la primera, i menys a la segona. També va fer referència al delicat tema del fons de pensions que està sent esgotat per Madrid, i de com l'atur català va baixant a uns ritmes cada cop més equiparables a la mitjana de la UE. No faltaren referències crítiques al Tribunal Constitucional i a la judicialització de la política.

El Parlament de Puigdemont

Però sense cap mena de dubte, la intervenció més esperada era la del President Puigdemont. Emprà en el seu cas, tres llengües: el català, el francès i l'anglès, per un espai de temps quasi bé idèntic.

Va començar fent referència a la demanda del reconeixement del català com a llengua d'ús a les institucions europees, i

s'alegrà que sembla que això estigui en camí, segons sembla, de resoldre's de forma més o menys immediata. A continuació va recordar les arrels carolíngies de Catalunya, per remarcar la seva profunda identitat europea.

La part més política la inicià fent un repàs al procés català recent que s'inicia el 2010, amb la sentència del tribunal constitucional, continua amb les mobilitzacions massives dels darrers anys, la celebració del 9N i els resultats de les eleccions del 27S que donen lloc a un parlament explícitament de majoria independentista que escull un president i un govern que també ho són. A partir d'aquí, però sorgeix el bloqueig sistemàtic del govern espanyol que no vol sentir a parlar d'un referèndum acordat, i que a l'hora inicia una profunda contraofensiva judicial que està culminant amb el processament i judici dels responsables de la consulta del 9N. És aquí on adreça les crítiques més dures a la qualitat democràtica espanyola, i on afirma que sigui de forma acordada o no, el referèndum es farà, i cal que els estats europeus i la resta ho tinguin ben present. Un missatge de fermesa molt contundent, en aquest sentit. L'objectiu, lògicament era deixar clar que el referèndum català del 2017 no serà un afer intern espanyol, sinó que forma ja part de l'agenda europea, per la qual cosa la UE no s'hi pot desentendre. Paral·lelament, també va deixar clar que la predisposició a negociar amb el govern espanyol sempre hi serà.

Un referèndum va concloure, que serà legítim, legal, amb totes les garanties democràtiques, eficaç i vinculant.